

Unul din oamenii care fac cinste comunității noastre și care a plecat dintre noi la începutul acestei luni de mai este domnul Harry Vasilescu Doru. Dumnealui va avea permanent numele legat de ceea ce înseamnă pasiunea pentru frumos și iubirea față de oameni exprimată prin cultivarea, îngrijirea și punerea în valoare a florilor.

Născut acum 81 de ani, la Codlea, în județul Brașov, dintr-o mamă de origine germană și un tată provenit dintr-o veche familie de moșneni ialomițeni, Harry Vasilescu a moștenit această exclusivistă și estetică afacere de la bunicul său, Thomas Kraus. Neamțul ardelean care își făcuse ucenicia în domeniul florilor la Viena reușise după anul 1900 să deschidă serele de la Codlea de unde ajunsese să aprovizioneze periodic Viena și Budapesta, produsele sale horticole având un asemenea renume în epocă, de ajunsese să aprovizioneze inclusiv curtea imperială a dinastiei de Habsburg. La Codlea, tatăl său, Doru Vasilescu prin căsătorie, va pune umărul alături de socrul său, Thomas Kraus, la dezvoltarea serelor de la Codlea, ducând mai departe către fiul său, Harry Vasilescu, nobilul meșteșug al artei florilor. Domnul Harry Vasilescu avea să deprindă în serele de la Codlea ceea ce înseamnă cultul muncii, rigoarea, disciplina și nu în ultimul rând implicarea sufletească față de această migăloasă dar profitabilă activitate a cultivării florilor.

În toată această perioadă serele de la Codlea au reprezentat un furnizor principal de flori nu doar pentru marile instituții ale vremii ci și pentru Casa Regală a României. Din păcate o dată cu venirea comuniștilor și cu preluarea abuzivă a proprietăților în patrimoniul statului totalitar, nici serele de la Codlea ale familiei Vasilescu nu vor avea o soartă mai bună, astfel că în anul 1953, după ce sosise cineva de la București să cumpere toate florile, vor fi rechiziționate abuziv de către regim. Acum domnul Harry Vasilescu va alege drumul pribegiei plecând la București. Iar acum florile se spune că deschid multe uși, dumnealui se va adapta rapid, în ciuda marilor greutăți întâmpinate, vieții din capitala, unde în acele vremuri grele va reîncepe de la capăt activitatea sa și va lucra la grădinile Bucureștilor și după o perioadă în care va participa la amenajarea floristică a litoralului românesc, va intra în calitate de maestru florar în curțile marilor demnitari comuniști precum Gheorghiu Dej ori Maurer, apoi ajungând chiar să lucreze la vila de la Neptun a lui Nicolae Ceaușescu. Deși a intervenit în amenajarea curții acestuia, nu l-a

cunoscut direct niciodată pe dictator. Harry Vasilescu reușește astfel, în ciuda istoriei nedrepte, să recâștige prestigiul familiei sale și să reînnoade tradiția moștenită de la bunic și de la tată. Odată acceptat de mediile de putere comunistă, acum circa 40 de ani, Harry Vasilescu se va așeza lângă București, mai precis la Otopeni, în zona Ferme, unde va pune rapid pe picioare o dezvoltare floricolă demnă de renumele serelor Codlea. Prin multă muncă, ambiție, statornicie și abilitate, maestrul florar Harry Vasilescu, va reuși să facă adevărate minuni în industria horticolă a vremii, punând pe picioare o investiție nu doar profitabilă, ci și de o înaltă calitate și competitivitate în ceea ce înseamnă industria horticolă românească. Urmașul marelui florar al curții vieneze va avea alături de el specialiști din domeniul agriculturii românești care îi vor recunoaște deschis meritele și cu care va colabora strâns în așa măsură, încât serele de la Otopeni să poată beneficia de cele mai noi și mai utile inovații științifice și tehnologice din domeniul floricol. Prin toate aceste lucruri, neobositul Harry Vasilescu a fost capabil să scoată pe piață produse care să reziste concurenței florilor din import.

Atât în Otopeni, cât și întreaga zonă, numele lui Harry Vasilescu Doru a avut permanent o rezonanță pozitivă și a fost pronunțat cu mult respect și apreciere. Acest om, care și-a dedicat întreaga sa viață ducerii pe mai departe a unei pasiuni solicitante și complexe dar aducătoare de atât de multe bucurii, reprezintă un model de bun-simț, de onorabilitate și de reală decență prin tot ceea ce a făcut, dovadă a educației deosebite primită din familie, o familie cu puternice principii morale și cu un înalt respect față de valorile autentice ale vieții. Harry Vasilescu a fost o prezență constantă în ceea ce înseamnă viața publică și socială a orașului Otopeni, fiind o figură publică ce a impresionat prin originalitatea preocupărilor sale și prin caracterul onest pe care l-a dovedit de nenumărate ori. Moștenirea tradiției floricole originale a lui Harry Vasilescu și respectul pentru oameni, pentru frumos și pentru munca cinstită vor fi duse pe mai departe de copiii săi. Noi, cetățenii orașului Otopeni, avem datoria de a nu-l da uitării niciodată pe un concetățean de-al nostru atât de special și de dedicat nu doar profesiei, ci și ideii de spirit creator, un om care a reușit să facă dintr-o afacere floricolă o adevărată artă a sublimului! Dumnezeu să-l odihnească pe domnul Harry Vasilescu Doru!

Daniel Gheorghe
Deputat PNL